

[Lannung.]

kan undgaas, eller kun meget vanskeligt kan undgaas ved nogle af de andre Forslag. Hvad Enkeltheder i Forslaget angaar, kan vi tiltræde, at den Kurs, hvortil Obligationerne udbydes, er nedsat til 99 $\frac{1}{2}$, og at Tilslutning til Afbrydelse af Tegningen skal søges hos Finansudvalgene. Det finder vi for begge Ændringers Vedkommende fuldt ud naturligt.

I øvrigt vil jeg gerne blot tilføje, at det forekommer mig, at Tiden snart maatte være inde til at tage noget større langfristede Laan, og at det, alt taget i Betragtning, vilde være rigtigt og gavnligt at søge at faa saadanne Laan optaget i en nær Fremtid. Det vilde i sig selv være vel begrundet, forekommer det mig, og desuden formentlig ogsaa et naturligt Led i de almindelige Bindingsbestræbelser, der vilde have særlig gavnlige Virkninger ogsaa i denne specielle Henseende; og selv om Erfaringerne med Hensyn til Tegningsmulighederne maa ske ikke har været de allerbedste, vilde jeg dog tro, det kunde lykkes den højtærede Finansminister at faa Befolkningen til at tegne saadanne Laan, hvis man fik lagt Sagen op for den paa en saadan Maade, at den forstod, at det var en virkelig værdifuld Gerning, for saa vidt en national Gerning, at deltage i en saadan Tegning til Støtte for Regeringens almindelige Bestræbelser af anti-inflatorisk Karakter. Jeg tror, at naar et saa godt Formaal blev lagt tilstrækkelig klart frem for Befolkningen, vilde det være et vigtigt Incitament til at deltage i Tegningen. I hvert Fald gælder det, at hvis man venter for længe med at se disse Laan, vil Følgen let blive, at Staten paa et givet Tidspunkt kommer til paa Pengemarkedet at konkurrere med Borgerne, som da ogsaa søger Laan, hvad der kunde blive dyrt for begge Parter. Ogsaa af den Grund finder jeg, at det nu i alt Fald alvorligt bør overvejes, om den Tid ikke nærmer sig, da man maa søge saadanne større langfristede Laan optaget.

Hermed skal jeg i øvrigt tilsige mit Partis mest beredvillige Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Finansministeren (K. H. Kofod): Jeg takker de ærede Ordførere for de meget venlige Udtalelser, de har fremsat, og det Tilsagn, de har givet angaaende Lovforslagets Behandling i det høje Ting.

Til det ærede Medlem Hr. Stumph vil jeg gerne sige, at Regeringen har sin Opmærksomhed henvendt paa en Forberedelse af de økonomiske og beskæftigelsesmæssige

Foranstaltninger i den nærmest kommende Tid paa bedst mulig Maade. Om det skal ske paa den Maade, som det ærede Medlem var inde paa, ved Nedsættelse af et Udvalg, eller paa anden Maade, skal jeg ikke ved nærværende Lejlighed komme nærmere ind paa.

Over for det ærede Medlem Hr. Stein skal jeg udtale, at jeg ser ganske paa det som han. Jeg tror ikke, Bestemmelsen om Afbrydelsen af Tegningen vil faa praktisk Betydning, men der kan jo ske saa mange mærkelige Ting i denne paa Overraskelser saa rige Tid. Jeg har derfor ment det rigtigt at have den Bestemmelse; der var maaske mere Mening i at indsætte den paa det Tidspunkt, da Lovforslaget blev udarbejdet, men nogen Skade kan den aldrig gøre, og det vilde være kedeligt at komme i den Situation at være nødt til at fortsætte en Tegning paa Vilkaar, som var daarligere for Staten end paakrævet.

Naar det ærede Medlem Hr. Lannung betragter dette Forslag som det vigtigste i hele Komplexet, er jeg ikke enig med ham. Jeg er selvfølgelig glad for de venlige Udtalelser om det Forslag, der her er til Behandling, men jeg anser dog Effektiviteten af Bindingen ad denne Vej for væsentligt svagere end Bindingen ad andre Veje, som er foreslaaet i dette Komplex af Lovforslag.

Spørgsmaalet om Tegning af langfristede Laan har jeg stadig Opmærksomheden henvendt paa, og det forhandler jeg med passende Mellemrum med Nationalbanken om, men det er mit Indtryk, og det er tillige Nationalbankens Indtryk, at Tiden for saadanne Laan ikke er inde. Man kan dog altid tegne et langfristet Laan, naar man vil betale for det, det gælder bare om, hvor meget det koster, og Erfaringerne taler for, at vi Øjeblikket vilde være kommet ud for meget haarde Laanevilkaar. Man saa bl. a., hvorledes det gik for Staten med de Gældssaneringsobligationer, som blev konverteret fra 4 $\frac{1}{2}$ til 4 pCt. Der var, saa vidt jeg erindrer, 61 Millioner tilbage den 1. Januar i Aar, som vi søgte ombyttet med et nyt 4 pCt.s Laan. Det har været ret vanskeligt at afhænde disse Obligationer; saa vidt jeg erindrer, er de sidste afhændet til en Kurs, der laa mellem 92 og 93, og i det hele vil jeg mene, at man paa dette Omraade maa se Tiden noget an. Men selvfølgelig er jeg klar over, at langfristede Laan set fra et Pengebindingssynspunkt er at foretrække for kortfristede. Derfor gaar Forslaget ogsaa ud paa at optage 5- og 10-aarige Laan i Stedet for $\frac{1}{2}$ - og 2-aarige som efter Juliloven.